

ЛИС МИКИТА

Ч. 3

Квітень 1966

Ціна 30 ц.

Рік 16

І. Світличного заволоно в Сибір

(Під проводом магістра гумерології й сатиризма Івана Євентуального)

АЛЯРМ — радикальний засіб примусити людей швидше рухатись.

АЛЬБАТРОСИ — птахи, яких вигнала письменниця Оксана Керч.

АМЕРИКА — корова, яку всі доять і всі лають.

АПАРХІЯ — вчення, особливо розповсюджене серед нашої громади.

АНОНС — попередження, щоб, їдучи автобусом, пильнували своїх кишень. В першій мірі це стосується Советського Союзу.

АНТОЛОГІЯ — збірка творів тих письменників, що їх любить упорядник.

АПАРТАМЕНТ — в Америці п'ятикімнатна квартира, в Україні — однокімнатна.

АПЕНДИКС — річ, без якої можна обійтись людині так само, як собаці без капелюха.

АПОСТРОФ — закарлючка, що її дуже не люблять брати-галичани й тому ставлять там, де вона не потрібна. Наприклад: б'юро, бур'ян.

АРГУМЕНТ — доказ. Найуспішнішим доказом під час суперечки являється піднесений до обличчя кулак.

АРКА — гуманна назва шибениці.

АСТРОНАВТ — мужчина, що йому набридло перекидатись по землі й тому він перекидається в повітрі.

АСИМІЛЯЦІЯ — підставляння своїх плечей для любителя дармової їзди.

АТРОФІЯ — хвороба, що позбавляє українця цікавості до українських справ.

АФРИКА — країна, де люди навмисне натягнули на себе чорну шкіру, щоб не бути схожими на білих.

Зумки

Якщо є народні пісні, народні вишивки, народні квіти, то можуть бути й народні котяти. Скорочено — наркотини.

Назва "Наркомат" розшифровується так: народний комуністичний мат.

Першим (біблійним) донощиком був цар На вухо доносор.

АМЕРИКАНСЬКІ ПАЛІ ВІЙНИ

НЕЗАКІНЧЕНА КАЗКА ПРО ЦАРІВНУ

Є гора, а за горою
Знов гора, що є горою
Над горою за горою,
Де горою над горою
Знов гора, що є горою
Понад горами усіми,
Поза горами усіми.
Там є замок весь блакитний
І блакитний, у блакитній
Світ до замку, міст в блакитній
Безконечності до нього.

В тому замку є царівна,
Красна панна є у замку,
Найвродливіша із роду
Найпрекрасніших на вроду,
Що від роду і до роду
Ще ніхто не бачив зроду.

Не один упав хоробрий
Лицар чесний, лицар добрий,
Що ішов збороти обрій
У хоробрій вірі добрій.

Є гора, а за горою
Знов гора, що є горою
Над горою за горою,
Де горою над горою
Знов гора, що є горою
Понад горами усіми,
Поза горами усіми.
Там є замок! Там є замок!
Дайте руку! Дайте серце!
В замку є царівна!

Бабай

перед конвенцією...

Маємо - не маємо

Маємо лікарів: від голови, від горла, від шлунка, від печінки, від селезінки, ліпших, гірших, старокалендарних, новокалендарних і т. д.

Маємо журналістів: проведінських, союзових, саморобних, загонистих, сльнявих, мудрих, дурних і т. д.

Маємо патріотів: бандерівських, двійкарівських, уєрадівських, мельниківських, загонистих, загорілих, ревних, анонімових, загумінкових, мудрих, дурних і т. д.

Маємо генералів, полковників, отаманів, усусусів, дивізійовців, упістів одних, упістів других, упістів третіх, селєпків, неселєпків і т. д.

Маємо науковців: українців, славівців, біологів, зоологів, блохологів, мудрих, сиромудрих, смарт-стоцьких, дурних і т. д.

Маємо єпископів: одного, другого, третього і т. д.

Маємо знавців: самознавців, літературознавців, світських, церковних, календарних, правознавчих, крутознавчих, мудріших, дурніших і т. д.

Маємо бари: лисячі, демократичні, гетьманські, спортові, повні, порожні і т. д.

Маємо клуби: літературні, львівські, градуантів, спортові, круглостольні, бріджові, прихильників, неприхильників і т. д.

Маємо фонди: наглої потреби, розв'язкові, дієзасадні, визвольні, невизвольні, укаківські, зудаківські, потрібні, непотрібні і т. д.

Маємо професіоналістів, купців, промисловців, інженерів, лепкалюків, геометрів, центиметрів і т. д.

Маємо вар'ятів: круглих, простих, квадратних і т. д.

Маємо молодечі організації: Пласт, СУМА, ОДУМ, Мум, Пум, Лум, Кум і т. д.

Маємо школи: парохіяльні, католицькі, православні, рідношкільні, українознавчі, більші, менші і т. д.

Маємо філіятелистів, геральдиків, маємо навіть клуб, як програти на ставках.

Маємо письменників, самчуків, малярів, морозів, солов'їв, малюців, авраменків, пікассів, самоуків, театралів, режисерів, музиків, геніїв, Евгеніїв і т. д.

Все маємо!

Ага! Не маємо тільки — виховників...

Чому все маємо, а не маємо виховників?.. Га?...

Але... Чи то конче треба виховників?..

МАРІК ЧІЧКА

У БОЖОМУ ВІНОГРАДНИКУ

Протоігуменом Провінції оо. Василян у Нью-Йорку є о. д-р Михайло Когут, радіопрограму оо. Василян провадить о. д-р Мелетій Соловій, а на св. Місню приїхав був з Канади до Нью-Йорку о. Віктор Сорока, ЧСВВ...

МАРІЖЕ ВГАДАВ

Студент дентистики складає іспит.

— Які зуби появляються останніми? — питає професор.

— Вставлені, — відповів студент.

і по конвенції.

ЕПІГРАМИ

НОВА ПІСНЯ НА СТАРУ НОТУ

Була жінка чоловіка

Стала називати:

„Де ти був, як роздавали людям докторати?“

„ФРІ КОНТРИ“

Вибрав свободу:

З моста у воду...

64-му ВІДДІЛОВІ СУА
Гарний показ ноші,
Як дівки хороші!

ЕМІГРАЦІЙНОМУ ГАМЛЕТОВІ
Де моя Батьківщина — не знаю.
Деkonto в банку —

завжди вгадаю!

З „ЕМІГРАЦІЙНОЇ ЕНЕІДИ“

І сказав козак-Еней:

„Краще смерть — чим ювілей!“

ВСЯ ПИСАНКА ЗУАДК-ОВІ
Кудкудак, кудкудак,
знесла яйце на Зудак.

Папай

Свіжа писанка в Редакції „Свободи“

● З днем 1-го квітня ц. р. наші наукові Католицькі Осередки в Римі і у Вашингтоні обмінялися професорами: проф. Микола Чубатий поїхав до Вашингтону, а проф. Роман Смаль-Стоцький поїде до Риму.

● Заповіджені на 1-го квітня ц. р. загальні збори Літературно-Мистецького Клубу в Нью-Йорку не втішалися великою участю членства: люди думали, що це такий „Пріма Априліс“.

● Довідуємось, що під час Свят Великодня в Чикаго ділилися свяченим яйцем деякі старокалендарники з новокалендарниками і нікому це не зашкодило!

● Ред. Роман Ільницький не міг придумати кращої писанки на Великдень Головній Управі „Самопомочі“ і тому випустив новий кооперативний журнал — „Бюлетин Т-ва Української Кооперації“.

● Здається, легше буде нам у Римі дістати ще одного українського кардинала, як у З'єдинених Державах висвятити ще одного українського священика з нової еміграції...

● Вправді п. Іван Одежинський з Філадельфії кандидує цього року до стейтової легіслатури, та коли його виберуть в Чикаго головним контрольною УНС, хлопець теж буде задоволений.

● Пострахом Вашингтону, Пентагону і Білого Дому є, віднедавна, не Пекін чи Москва, а гостро критична українська радіопроеграма п. Романа Мироновича.

● Кажуть, що новий станичний Пластової станиці в Нью-Йорку, п. Павло Дорожинський, чомусь більше цікавиться справами пластунок, чим пластунів...

ДИВНА ПЕРЕМІНА

Гість з провінції відвідує Нью-Йоркську Публічну Бібліотеку на 5-й Евню.

— Ось, бачите, — каже працівниця, бібліотеки, п-ні Люба Абрамюк, — у нас тут сталися деякі зміни. Наприклад, слав'янський відділ перенесли до приміщення єврейського відділу, що знаходиться тепер у партері.

— Дивна річ, — запитав гість з провінції. — Коли приглядаєшся обличчям, маєш враження, що це єврейський відділ перенесли до слав'янського...

НА ПРЕМ'ЕРІ "КАМІННОГО ГОСПОДАРЯ"

— Скажіть, будь ласка, що таке "галя-прем'єра"?

— По звичайній прем'єрі п'ють горілку чарками, а по галя-прем'єрі п'ють з келихів на вино.

— Вніманіє! Тепер в імені українського народу виберемо міністра закордонних справ для нашої братньої, незалежної Української Радянської Соціалістичної Республіки!..

МОДА

На вулиці стоїть і плаче загублена дитина. До дитини заговорює прохожий:

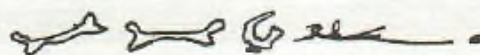
— Що ти загубилася від матусі? А чому ти не держалася матусіної спіднички?

— Бо я не могла досягнути...

ВЕЛИКІ ЗМІНИ В СОВЕТЬСЬКОМУ СОЮЗІ

— БУДЬ ГУМАННИЙ, чемний і шануй людську гідність, бо як ні, то я тебе, сволоч, з'їм!..

31 ІСЯЧОГО МІШКА

З біографії патріота: „Так перебивався ролей амбасадора української справи на чужині, що забув вижити в українському душі власних дітей“.

Доза і шутки — це те саме... Але д-р Михайло Доза і д-р Мішка — це дві різні особи...

Дозаю журналу „Інсти до Принтезіа“ тепер найбільше цікавляться його вороги.

На українську імпрезу, крім похорона, ніколи не можна спізнитися.

Чи дійде колись до злуки Комітету оборони української громади з Комітетом оборони Українського Патріархату?..

Сказав один лікар: „Найкраща форма світського апостольства є принести на захристовий майданчик з колом“.

Нісся бали українських лікарів, ветеринарів, інженерів тощо, пора влаштувати майданчик „Валь магістрів“.

Погано, коли з бандерівця зробиться такий звичайний див'як. Але ще гірше, коли цей див'як обернеться назад у бандерівця.

Думав, що настав час відсвяткувати з помпою ювілей першої Української Фільмової Експелїї довкола світу!

НАУКОВЕЦЬ

Один вчений ціле своє життя присвятив дослідям над блохою. Одного дня відірвав блосі одну ногу і сказав:

— Скачи!

Блоха скочила.

Другого дня відірвав другу ногу і сказав:

— Скачи!

І блоха скочила.

Тоді він відірвав блосі всі ноги і сказав:

— Скачи!

Але блоха не скочила.

Тоді вчений записав у своїй книзі:

„Коли блосі відірвати всі ноги, блоха глухне.“

ПРОБА

На пробі в театрі співачка співає арію з оперетки. Хтось питається режисера:

— Що це за арія?

— Котра? Ця, що співає акторка, чи ця, що грає оркестра?

У КОН'О

Конгієць з'їв білу людину, обли-зався і каже:

— Не розумію, що в нас є ще такі, які не люблять чужинців.

С. МУЗИЧКА

ЗАМОРОЖЕНІ ДІЯЧІ

Я цікавлюся модерним життям. Я їду з духом часу. Читаю про нові винаходи, і серце в мене живо б'ється. Думаю про нашу справу... Так. Я завжди дивлюся на речі під кутом нашої справи. МІА патріотизм так мені наказує. Читаю про сателітів і бачу наші проблеми... А вони кружляють у просторі, мов ті справжні сателіти. Там „Патріархат“, за ним „Зустріч“, „Календар“ і „Визвольна боротьба“ з орбіти не виходять. Значить у нас рух. Ми теж у висоті!.. І лише справа наша чомусь на місці стоїть... Читаю про полети на Місяць і спочинку не знаходжу. Думаю. Наша справа і діячі з голови мені не сходять. Здивується. При чому тут діячі? Я сам не знаю. Треба однак думати, думати аперто.

А ось недавно вичитав я таку цікаву новину. Одна сенсація! Є можливості заморозити людину і оживити її в далекому майбутньому. За сто років, скажемо. Що ви на це? Це справді чудасія. Здається просто. Заморозять чоловіка і в холодильнику на сто років...

Як же тут не думати про нашу справу? Скажіть самі. Чому не заморозити когось? Це не жарт. Говорю шире. Уявіть собі. Ми мали б вірного свідка нашого сучасного у далекому майбутньому. Але це не все. Він був би теж непохитним сторожем того майбутнього. Ану ж покоління, які прийдуть по нас, не виявляються... Що тоді? Наш діяч з холодильника і до них!..

— Де ви, люди?.. Схемніться!.. — гукне їм, і вже справа наша взяла напрям.

Ви скажете, що у нас воно не буде легко. Кожна річ у нас — проблема. Рішення у нас незнане. Тут вирине питання бути чи не бути. Кого заморозимо?.. Хто гідний по сто років нас і нашу діяльність репрезентувати? Кожний!.. Ось вам кілок в голову. І вже проблема замороження заморожена...

— Та наші діячі і так заморожені і без холодильника! Якщо не вони, то зовсім певно їхні ідеї...

Ні, Я таки настоюю, щоб замо-

КОНВЕНЦІЯ

Проліземо чи не проліземо?

ПЕРЕД КОНВЕНЦІЄЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

А В НАШІРІ ФІЛІДЕЛЬФІ

- Ви чули?.. Завалилася катедра!
- Що ви кажете! А котра?
- Доктора Лужницького на Пенсильванському університеті...
- О, цієї шкода.

НА КОНЦЕРТІ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ

- З кожним роком склад Капелі меншає і меншає...
- Зате мають щораз вищих диригентів.

АМЕРИКАНСЬКЕ БЕЗРОБІТТЯ

До б'юра безробітних зголошується мурич.

- Яка ваша професія?
- Ловець китів.
- Урядничка дивується:
- Де ви тут ловите китів?
- В озері.
- Але ж у нас в озерах нема китів.
- Так, тому я є безробітний.

ПОКОРА

- Каже покірний:
- Як то добре, що не завиди маємо те, на що заслуговуємо.

розити. Консолідаційно воно не вийде, я знаю. Тут програми на перешкоді. Найкраще буде по-демократичному. Тільки так. Хай кожний політичний віддам своє робить і на інших не дивиться... Хай кожна партія заморозить собі одного дінча. Не зробиться кривди нікому і буде репрезентація!.. Компактною масою і многогранністю нашої діяльності завоюємо майбутнє століття!.. Це найкраща розв'язка.

Однак без дальших проблем не обійтись. Будуть нові зборки. Так, це конче. Ось прийде до вас збірщик, а ви до нього лото:

— На яку ціль збираєте?..

— На національний фрідж... — скаже вам збірщик жалібно.

Треба буде створити спеціальний фонд. І будуть свари, буде буча. Згодом все затихне. Кожний дінч дістане таємні інструкції, літературу і політичне кредо у серці сховає... І не одному дінчеві перед входом у холодильник скажуть на ухо: "З тими в інших холодильниках по сто роках не зустрічаєшся, компромісу не шукай... Скоро встанеш — на Київ!..". Такі інструкції конечні. Ану ж забудуть і по сто роках подадуть собі руку! Що за трагедія була б!.. Для поодиноких партій це буде великий день. Вони посягнули у століття!.. І на вінець підуть дінчі в холодильник і зимно заціплять їм зуби. Буде почесна стійка — і місія закінчена.

А як воно буде в майбутньому? Тут проблема не абияка. Прийдуть спеці, науковці і стук-стук до холодильника, а там наш дінч інеем вкритий... Вони його потруть трохи, і він піднесеться. Почне огріватись, лисина заблещить, і ось вам дінч на ногах і до них...

— Ви хто такий? — запитують його дещо непевно.

— Я дух відвічної стихії... — морозно повіє з холодильника.

Що ви скажете? Поверне наш дінч колесо часу не на сто, а на сто п'ятдесят років назад!..

І так встануть, оживуть усі. Не буде часу на інтерв'ю. Усі поспішатимуть сповняти місію. Хто скоріше, хто жвавіше. На Київ... На Львів... Тому, що кожний дінч вірний ідеї, всі вони шукатимуть негайно за своїми центрами і відлами. А їх буде число незлічимо! У нас закон многоподілу!.. І будуть шукати дінчі за тим, що згубилося в столітті. Як тут діяти? З чого починати? Це буде проблема "замороженців".

Про консолідацію не буде мови. У них інструкції лідерів. Тому кож-

ний із "замороженців" створить собі власний центр. Почнеться репрезентація. Кожний по своєму. Довідаються нові покоління, хто із "замороженців" був патріотом, а хто хруєм, хто впхався до холодильника проти волі народу, а кого нарід туди поклав... А кого вороже середовище підмінило... Без скандалів діяльність неможлива. І кожний говоритиме про свої заслуги, про його єдиний правний центр!..

Якщо ви песиміст, ви напевно так це бачите. Я ні. Я оптиміст. Я дивлюся світло у наше майбутнє, навіть коли б всі наші діячі звели себе заморозити... Сто років — багато часу. Хтось скаже, що і сто років у холодильнику наших діячів не змінить. Погоджуюсь. І саме тому настоюю, щоб заморозити. Впродовж століття прийдуть нові люди і буде держава... Буде вільна Україна. Без комуни, без сварів і роздору. Діячі наші вийдуть з холодильника, і нарід лягне на них. Гляне і з дива не вийде. А потім? Потім їх знову заморозять!.. до музею. І стануть наші діячі живим документом абсурду нашого сучасного...

І ПІСЛЯ ВЕЛИКОДНЯ МОЖНА КИНУТИ ПИСАНКОЮ НА ЛІТЕРАТУРНО-ДОПОМОГОВИЙ ФОНД „СЛОВА“!

Листяний Коментар

Широко й барвисто розписується київська "Літературна Україна" про 75-річчя поета, академіка, депутата, орденосця і т. п. Павла Григоровича Тичини. В сповненій захоплення статті Миколи Низового читаємо, що за радянської влади надруковано в Україні 118 томів творів П. Тичини загальним тиражем 1,500,000 екземплярів українською мовою і понад 1,000,000 "мовами братніх народів Радянського Союзу".

Стаття Низового носить проречистий заголовок: "Сотні томів партійних творів"... Здається, не можна було зробити гіршої прислуги поетові-лауреатові, як назвати всю його аотеперішню, літературну діяльність — партійною...

В торонтському "Вільному Слові" (ч. 12) п-ні Віра Ворсколо обговорює прочитану в "Козубі" доповідь голови "Слова", проф. Григорія Костюка на тему: "Огляд української прози за 1965 рік."

"На загал, — пише п-ні Ворсколо, — Г. Костюк представив літературу цього періоду в дуже рожевих фарбах і його доповідь створювала оптимістичний настрій; він навіть згадав твори Івєра і М. Понеділа і заніс їх до мистецьких творів..."

Просто дивуємось, як голова об'єднання письменників і визначний літературознавець міг зробити таку скандальну помилку!

В "Діадемі", як в поемі,
Все Вас вабить і манить!
Лиш погляньте на виставу,
То Вам серце зашемить!

Перед великоднім і весняним сезоном варто собі оглянути прекрасну виставку мод тієї ж знаної в Метрополіті, нм своїми і чужинцями, української галanterійної крамниці і майстерні елегантних жіночих та чоловічих одягів П-ні МАРІ І ВОЛОДИМИРА ЗАКЛИНСЬКИХ

"DIADEM", 140 Second Ave., N.Y.City

8 MILE & BEECH
Tel.: KE 1-1303, KE 1-1304 and 531-9599
B. КУКУРЕА
менеджер

WALT'S SUNOCO SERVICE CENTER
ВСЯКА ОБСЛУГА І НАПРАВА АДІ

Винаймаємо траки і трайлери на цілу Америку і Канаду.

НАШІ ПРИХИЛЬНИКИ

Д-р В. Рожницький — Чикаго дод. 10.00, Д-р Д. Ф. дол. 8.00. По дол. 5.00: Д-р А. Школьнік — Акрон, Д-р Б. Салабап — Бафало, пані І. Гентон — Філад., Д-р А. Гудзак — Спрауел, Д-р В. Петрина — Чикаго, Д-р В. Витвицький — Детройт і З. Б. Сірій — Байон.

По дол. 3.00: Впр. о. декан А. Борса — Джерзі Сіті і Л. Ломш — Дункірк.

По дол. 2.00: Ф. ЛИПЕЦЬКИЙ, Детройт, А. ФОТІЙ-ТОКІЙ, Монтрел і пані І. НАВРОЦЬКА-МАКАРУШКА з Нью-Йорку.

По дол. 1.50: Веч. о. Б. Осідак, В. Шевчук, М. Заклинський, І. Кравчук, Д-р Е. Степків, М. Дзюба, В. Чижик, А. Попочовний, Е. Павліш, В. Сердюк, П. Задорецький, О. Банлера, І. Городицький, С. Костюк, Д-р Р. Осінчук, Д-р В. Кокорудз, М. Р. Колтунюк, Р. Качмарський, М. Штрикєвич, М. Бохно, О. Музичшин, Д-р С. Д. Олійник, Б. Ясіньский, Б. Дуляк, М. Будник, П. Богданський, А. Кедринський, О. Макогін, Д-р П. Селіца, Д. Пісєцький, А. Повічук, М. Чайківський, Р. Гордицький, О. Федорика, Я. Конопала, Б. Марків, Л. Сагайдак, Я. Рузакевич, о. Д-р М. Сопулак, Б. Завчківський і пані І. Решетилевич.

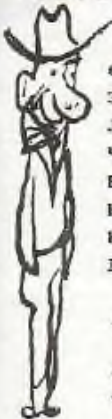
По дол. 1.00: П. Стагів, В. Бородаєвич, О. Городицький, Б. Козак і Р. Тимчук.

По 50 цент. до переліку долучили: Д. Ерстенюк, С. Кіста, К. Цікало, Веч. о. Р. Лободич, П. Федик, М. Гавалда, З. Томків і інж. С. Берегульска. Н. Н. 65 центів.

СКУПАР

— Ти був учора в церкві?
— Буа.
— А я тебе не бачив.
— Бо я ходив з колектою.

САСКАУЕВАНСЬКІ УСМІШКИ

В фермерській околиці відбуваються збори. Неможна сказати, що в читальні, бо там, крім протоколу з попередніх зборів, нічого не читається. А кажеться на цей будинок „гали“, яке то слово є перекручене з „гуля“, що докладно визначає його призначення: гулянка що-другої п'ятниці („Денс вон долар, пироги фрі“). До заповненої залі входить ще одна добре підготована на фермерським хлібі потрітка. З браку місця, стає під стіною. Предсідник пішов за куліси і приніс для неї крісло.

— О, то, з Вас, як бачу, джентельмен! — каже шепотом до предсідника його сусід по кріслі.

— Джентельмен — не джентельмен! — шепоче предсідник. — Але я си гадаю, як та корова опреться своїми триста фунтами на стіну — то ще нам галю завалить...

За столом у тиварні „відходить політнік“ між фермерами:

— Чому ти все голосуєш на тих консерватів?

— О то, знаєш, там сказати, фамілійна традиція... Мої тато колись ходили до школи разом з Діфенбекером до одної класи.

— А як то воно сталося, що вони разом ходили до такої самої школи, і Діфенбекера свого часу вибрали прем'єром, а тата зробили фермером?

Оповідіє один магістер (правдивий, передвоєнний!), який у Канаді, (якщо вжити парафрази з В. Будзиновського), „зійшов на фермера“:

— Маю у своїй хаті образ Шевченка в традиційній барашковій шапці й кожусі та олійний портрет своєї бабуні у народнім строї з минулого століття. Коли до мене прийде якийсь фермер-чужинець, то звичайно питає про образ Шевченка, чи це... мій „грэнд-па пайонір“. Знову, як що прийде наш чоловік, то подобизну Шевченка знає, але зате про портрет бабуні питається, чи це... княгиня Ольга.

Микита Волокита

З перця

— Та мені б гудзика до штанів пришити.

— Доведеться почекати. Будівництво такого цеху у нас заплановано на 1968 рік.

Уже весна, уже красна,
Зі стріх вода капає,
А нам, дітям, до „Веселки“
Мандрівочка пахне!

Хоч „Веселка“ не покрита стріхою, проте приємно сховатись, перед весняним дощем під гостинний дах Української Цукорні „ВЕСЕЛКА“, в якій завжди почувається, мов у рідній хаті! Така щира, привітна у ній атмосфера, така вічлива обслуга. А за смачний, здоровий харчунк — вже й нічого казати!

То ж не забудьте нашої адреси: „ВЕСЕЛКА“, 144, Друга Евню, в Нью-Йорку.. (В Пластовому Домі)!

Ковбаса з свяченим хроном,
То на світі річ єдина!
Якщо Ви її купили
Від Кершньовського і Сина.

Чи то перед Святами, чи по Святах, при кожній нагоді і при всякій погоді, варто відвідати знану в Нью-Йорку та й поза ним з доброякісних м'ясних продуктів

УКРАЇНСЬКУ М'ЯСАРСЬКУ ФІРМУ

І. КЕРШНЬОВСЬКИЙ і СИН

111 First Ave., New York 3, N. Y.

ORegon 7-1210

А в Нью-Йорку, на Великдень,
Для смаку і для прикраси,
Ці Пані несли святити
К & В шинки й ковбаси.

Прикрасою неодного кошика з свяченим, під церквою св. Юра, були, як і кожного року, ці знамениті м'ясні вироби досвідчених майстрів м'ясарського куншту

Е. КУРОВИЦЬКОГО і Ю. БАЧИНСЬКОГО

власників української М'ясарської Фірми

K & V MEAT MARKET

що має дві модерні крамниці:

128 First Ave. — New York City — 166 Ave "B"

Свята будуть все веселі,
Чи то в місті, чи в селі,
Коли трунки олімпійські
На святочному столі.

Такі олімпійські трунки — на святочні, весільні чи ювілейні okazji завжди набувайте в популярному на долині міста Нью-Йорку українському складі знаменитих американських та імпортованих вин і горілок

І. КЕФОРА та В. РОГОВСЬКОГО

OLYMPIA LIQUORS

87 Second Avenue, N. Y. City

Піпер, чим далі, тим більше всьо йде під машину.

Ше попередних років, ек прийшли мої або жони гименини, то було посходет си ружні чесні госці, поведет, попют, ек си належит і тоді зачинают співати. Ружні крайові співанки: ци "за гори кремленої", ци "бодай си когут знудив", ци тої за цїсаревну, а ци екус одну або другу коломийку. Співали, ек то звикле на емігранції: хто вїке трохи захрипло, а хто ревів, ек би го різали, а хто брав статечни байритонном попід стіл.

Чесом то такий кунцирт уріжут, жи аж сусіди по поліцію дзвонет, бо не годні заснути.

То так було попередних років,

На цес рік, то я вже купив собі до співане машину. Називає си екес стїрійло, жи ек наложити рекордів, то грає пів дне биз перестанку. Ше ліпше грає, ек то колис у Краю шафа грала в рестиврації коло торговиці.

І так у цес рік уже смо си не ба-дерували співанем, єно їли і пили, що було на столі, а машина за всех нас співала: і за "Марічку", і "Верета стогне", і "Верховино, світку ти наш", і за тоту вербу, жи стояла в Старім Краю.

Всьо було файно-красно, аж за-грало тот "Рушничок".

Моминтални між госцема счини-ла си суперечка. Єдним си дуже спо-добало, жи хоціли, аби ше раз гра-ло, але другі спротивили си і казали заступавати. Вогорили, жи то зра-да, жи моцкаль нам навмисне тот рекорт підкинув, аби наші емігран-ціє, ек ме слухати, гірко заплакала і схотїла вертати си до Краю. Прав-да, жи кілко часу минуло і ніхто ше не вернув си і не верне си, то всьо таки — зіхер єст зіхер.

Але що вам буду переказувати скінце цалу сварку, ек тото можете си прочитати в єкійбуд газеті, жи тото фурт і фурт товчут, ек у ступі.

Правда накінец то всі си якос по-мирили, але я з того таке вімерку-вав. Ци не вартувало би, аби віро-бити такий рекорт, аби на нїм була ружна наші нацинална сварка.

Єк си посходет госці, аби си дурно писків не псували, єно пили і забав-лели си без клопоту, а машина са-ма за них сварку відбула, ек си на-лежит.

Можна так зробити: на єднім боці "Гепі бирздей", або "Христос Вос-крес", а на другім екас відповідна сварка, жи в нї нема аній лочетку, аній кінце, аній здорового розуму.

Зрїнь Зозуля

ДУМКА

Критикуємо наших батьків. Але що залишимо нашим дітям, щоб во-ни могли скритикувати?

РІЗНИЦЯ

— Яка різниця між туристом і волокитою?

— Гроші.

ЗАВИСОКИЙ ПРОЦЕНТ

У барі йде така розмова про жі-нок:

— Жінки є на п'ятдесят процентів пльоткарки, на п'ятдесят процентів порожні, а на п'ятдесят процент ко-кетки.

— Як? Це ж виходить 150 про-центів!

— На жалю...

ВІДПОВІДЬ

Чоловік приходить над ранком додому. Хоче, щоб не збудити жі-нки, але потручує крісло, яке паде. Жінка пробуджується:

— Хто там?

Чоловік шепотом:

— Ніхто.

МУРАШКИ

Намовив унук бабусю їхати до Нью-Йорку літаком. Всіли і сидять. Вреш-ті внук питається:

— Як бабуса почувається?

— Знаменито! Направду дивно, що як подивитися через вікно, то люди виглядають як мурашки.

— Це, бабусю, мурашки. Ми ще не вистартували.

Умови передплати в ЗДА і Канаді:
річна передплата — дол. 3.50
піврічна передплата — 1.80

Editor Edward Kozak
"THE FOX"
4933 Larkins
Detroit, Michigan 48210

ВЕЛИКДЕНЬ У ЧІКАГО

„Великдень, Боже мій великий!
Ще як світ-світом не було

У нас великодня такого...“
(Ів. Франко: „Панські жарти“.)